

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia VINT-I-TRES de FEBRER de DOS MIL DIVUIT, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió extraordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores, Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Sònia Recasens i Alsina, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Jaume Ciurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Ángeles Esteller Ruedas, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura i el Sr. Gerard Ardanuy i Mata, assistits pel Secretari General, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'Interventor Municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Excusa la seva absència la Ima. Sra. Teresa M. Fandos i Payà.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les nou hores i trenta-cinc minuts.

PART INFORMATIVA

Informe

Únic.- Estat de la Ciutat 2017.

La Sra. ALCALDESSA saluda tothom qui està present en aquesta sessió i als qui la segueixen als mitjans de comunicació.

Tot seguit, presenta l'informe Estat de la Ciutat, recordant que tots els membres del consistori n'han pogut disposar abans d'ara, de manera que no farà un repàs fil per randa de totes les dades que conté aquest document que es publica regularment en aquest ajuntament.

Considera que tothom està d'acord amb què els indicadors socioeconòmics de la ciutat són positius en general; assenyala que per primera vegada han deixat de créixer les desigualtats i s'aprecia una lleugera tendència a la reducció; igualment, destaca una reducció de l'atur, que se situa per sota de la mitjana catalana i espanyola; creix el

salari mitjà i el PIB; com també augmenten les xifres d'èxit escolar; o el nombre d'usuaris del transport públic. Afegeix que Barcelona també exporta més que Madrid i València juntes; i s'incrementa l'activitat portuària i aeroportuària.

Entén que aquestes dades que acaba d'esmentar s'han de posar en valor, però no pas per caure en l'autocomplaença i sí per esperonar a fer la gran quantitat de feina que vol la ciutat.

Afegeix que també cal valorar que en els darrers baròmetres municipals la ciutadania palesa satisfacció i confiança en la gestió municipal, que rep la nota més alta de la seva història amb un 6,4, juntament amb el fet que l'ajuntament de Barcelona és la institució més valorada respecte a la Generalitat i el govern de l'estat.

Reitera, però, que no poden instal·lar-se en l'autocomplaença, menys encara tenint en compte el context tan difícil que estan vivint, especialment el 2017, que ha estat un any molt dur. Recorda que fa només mig any que Barcelona va patir el pitjor atemptat dels darrers trenta anys, d'ençà de l'ocorregut a l'Hipercor. Així doncs, expressa un record per a les víctimes de l'atemptat de l'agost, i fa avinent a les seves famílies que la ciutat mai no les oblidarà.

Afegeix que el 2017 també ha estat l'escenari de convulsió política, especialment en la relació entre Catalunya i l'estat; Barcelona ha viscut càrregues policials d'extrema duresa contra ciutadans i ciutadanes pacífics que acudien a votar a les escoles; han vist la consumació de l'anunciat i maleït xoc de trens entre l'immobilisme i l'autoritarisme de l'estat i la via unilateral protagonitzada pel govern de la Generalitat; i han viscut un fet terrible com és la suspensió de l'autogovern de Catalunya mitjançant l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, que ha generat un rebuig enorme a la ciutat; tot això acompanyat amb causes judicials que se sumen a les existents, i l'empresonament de dirigents socials i de polítics independentistes.

Constata que tot aquest context ha afectat la ciutat, malgrat que Barcelona no hagi estat la protagonista política ni la impulsora d'aquests fets, però s'hi han esdevingut, i tenint en compte, a més, la seva capitalitat, cosa que ha tingut un impacte molt remarcable en l'àmbit municipal, al qual cal sumar-hi les persones que n'han resultat afectades directament. Precisa que en la política municipal el cop ha estat evident amb el trencament del pacte de govern amb el PSC, arran del seu suport a l'aplicació del 155 i les conseqüències que se n'han derivat.

Destaca, també, com un impacte directe a la política municipal el fet que l'exregidor d'aquest ajuntament, i que va ser Primer Tinent d'Alcaldia el mandat anterior, Joaquim Forn, encara resta empresonat a Estremera, juntament amb altres dirigents polítics i socials empresonats també a Soto del Real. I reitera el desig que tots en surtin ben aviat, tal com van manifestar a les seves persones més properes en l'acte que aquest ajuntament va celebrar dimecres passat.

Diu que malgrat tot això, sense desentendre-se'n i procurant que Barcelona pugui ajudar a establir bases de diàleg per sortir d'aquesta situació, cal mirar endavant. En aquest sentit, apunta que Barcelona és un dels actors més rellevants en aquest escenari polític tan complicat i

que poden ajudar més a tirar endavant afavorint espais de cohesió social i de diàleg, però també mantenint-se en plena activitat perquè Barcelona és capital i motor econòmic de Catalunya.

Fa avinent que en totes les reunions que han mantingut aquests darrers mesos amb grups municipals, actors socials, econòmics o el cos consular de la ciutat ha planat l'acord que cal mirar endavant i que Barcelona no s'ha d'aturar.

Comenta, relacionat amb això, que dilluns vinent s'inaugura el Mobile World Congress, un esdeveniment que ha posat a treballar tota la maquinària municipal, no només perquè una vegada més aquest congrés es desenvolupi de la millor manera possible i que assoleixi el màxim èxit, sinó també per aprofitar-lo en múltiples sentits; i es refereix concretament a l'acord de ciutat, al qual es van sumar la Generalitat, l'estat, les universitats, entitats de recerca i sectors empresarials per possibilitar que Barcelona sigui capital del 5G; i afegeix que, aprofitant el moment de projecció internacional que viurà la ciutat arran d'aquest congrés, han impulsat una campanya conjuntament amb actors de la ciutat per enfortir la reputació internacional de Barcelona i per donar un missatge de confiança i d'estabilitat.

Continua la seva intervenció explicant que, per tots aquests motius, els darrers mesos l'Ajuntament ha enfortit, a més de les polítiques de promoció econòmica en general, concretament les d'impuls a la recerca, la innovació i la ciència, considerant que grans esdeveniments com el congrés dels mòbils o iniciatives com la de la capitalitat del 5G s'han d'aprofitar per fer que, en general, tot l'ecosistema creatiu, innovador, tecnològic i científic de la ciutat s'enforteixi; i perquè allò que es visualitza com un gran èxit durant el Mobile World Congress o altres grans esdeveniments reverteixi d'una manera sostinguda en la ciutat enfortint el seu ecosistema econòmic, de recerca i d'innovació.

Avisa que tot aquest impuls tindrà sentit, però, si són capaçes d'alinear-se en unes polítiques de ciutat que lluitin frontalment contra les desigualtats; remarca que és prioritari que tota la riquesa que genera la ciutat reverteixi en el conjunt de la ciutadania, especialment en aquelles qui pitjor ho passen i, per això, des del primer dia del mandat ha estat preferent la lluita contra les desigualtats. En aquest sentit, tot i que reconeix que encara hi ha molta feina per fer, considera que estan complint amb allò a què es van comprometre i, de fet, durant els dos darrers anys Barcelona s'ha situat com la ciutat de tot l'estat amb major inversió social; concreta que s'ha doblat la despesa social d'ençà de l'inici del mandat, i entre altres iniciatives, destaca que el 2017 s'ha desplegat completament el Pla de barris en tots els territoris considerats prioritaris. En aquest sentit, aprofita per agrair als grups municipals la seva predisposició amb aquest important projecte de mandat, que ara ja s'està començant a materialitzar amb les nombroses iniciatives que s'han posat en marxa a tots els barris, com és el cas de la recuperació del cinema Pere IV com a equipament per al barri del Besòs, el Borsí i Can Seixanta a Ciutat Vella, o un nou institut escola a la Trinitat Nova entre moltes altres inversions que

s'estan fent en tots els barris. I posa en valor que tot això es fa gràcies a un gran acord de ciutat.

Afegeix que el govern està impulsant deu noves escoles bressol, ha multiplicat per quatre la inversió en habitatge, i a final de mandat disposaran de més de quatre mil pisos acabats o ja iniciats; i comenta que la setmana passada es va posar en marxa finalment l'operador energètic públic més gran de tot l'estat.

Remarca que tot això s'ha fet sense incrementar el deute municipal, sent aquest ajuntament un dels més sanejats de tot l'estat, i que paga els proveïdors a trenta dies.

Continua dient, mantenint-se en l'àmbit social, que sempre queda molta feina per fer, i insisteix en l'acord pendent, que proposa als grups de formalitzar al més aviat possible, per crear una funerària pública a Barcelona. Precisa que actualment el preu de mitjana d'un enterrament és de 7.100 euros, i que la proposta que ara mateix han posat damunt la taula permetria reduir-lo per posar-se entorn del 1.300 euros.

Indica que segons els baròmetres municipals el 80% de la ciutadania és favorable a la creació d'aquesta funerària pública, i confia que els propers mesos sigui possible arribar a aquest acord amb els grups municipals.

Afegeix que també s'ha dedicat una xifra històrica per a ajuts a la rehabilitació de 25 milions d'euros; i recorda que el 2014 aquesta dotació era inferior als quatre milions, de manera que s'ha multiplicat per set el pressupost de les polítiques de rehabilitació.

Observa que això està vinculat al fenomen de la gentrificació, que actualment és un dels principals reptes de la ciutat, que no només encareix el preu de l'habitatge sinó que amenaça d'expulsar els veïnats, especialment aquells veïns i veïnes més vulnerables. Manifesta que per aquesta qüestió estan impulsant moltes polítiques d'habitatge, especialment de rehabilitació; i, per això, recentment han proposat la modificació de l'ordenança reguladora de les llicències d'obra a fi d'incorporar-hi mesures garantistes que permetin, sistemàticament, poder aturar obres de fons voltor o de fons d'inversió que compren finques senceres per especular, per expulsar veïns i apujar preus. Ratifica que el govern no està disposat a permetre això i, per aquest motiu, van enviar un missatge contundent i clar que a Barcelona les actuacions especulatives no hi són benvingudes, ja que hi volen inversions sostenibles i productives, i per tant faran tot allò que estigui al seu abast per evitar-les.

En aquesta línia, concreta que el 2017 s'han aturat obres que no complien amb els llogaters, han exercit el tanteig i retracte i han adquirit diverses finques per evitar l'expulsió dels llogaters, i mentrestant avancen en la modificació de l'ordenança que ha esmentat abans, i anuncia que proposaran també altres iniciatives al Plenari els propers mesos.

Reconeix, però, que amb tot això no n'hi ha prou i cal anar més enllà, sobretot en els preus dels lloguers, que és l'opció d'aproximadament un terç dels residents a la ciutat. Indica que la regulació estatal ha estat liberalitzada pel govern del PP, i actualment el lloguer és

absolutament inestable i pateix una pujada de preus desorbitada; comenta que, per aquest motiu, en la sessió de Ple ordinària que celebraran a continuació, Barcelona en Comú presenta una proposta per demanar al Congrés dels Diputats que, de manera urgent, es faci una reforma de la LAU per ampliar la durada dels contractes de lloguer, superior als tres anys actuals, així com aturar les pujades desorbitades i abusives que s'estan produint.

Assenyala que un altre element a destacar és l'aposta del govern per millorar la qualitat de vida de la ciutadania; volen viure en el futur en una ciutat més saludable, més verda i més *jugable*; recorda, en aquest sentit, que aquest mateix dilluns anunciaven la creació de nous espais de joc infantil, o que amb la recuperació de la Model obtindran més espai verd i més equipaments a l'Eixample. Explica que el juny començarà la reforma de l'avinguda Meridiana; que aquest estiu arribarà el metro a la Marina, i que en acabar l'any s'haurà triplicat el nombre de carrils bici a la ciutat.

Entra seguidament en la qüestió de la mobilitat, i remarca que la gran majoria de desplaçaments per la ciutat es fan a peu, en transport públic i en bicicleta; mentre que cada dia creix més la preocupació per la contaminació, que a la ciutat provoca entorn de dues-centes cinquanta morts prematures anualment, i més de mil cinc-cents ingressos hospitalaris. Per aquest motiu, subratlla que és imperatiu l'objectiu fixat de reduir el 30% d'emissions a la ciutat en els propers quinze anys, i augmentar un metre quadrat de verd per cada habitant; així com que el transport públic connecti el conjunt de la ciutat amb l'àrea metropolitana.

Posa èmfasi, en aquest sentit, en l'acord que proposa per al proper Ple i que és la connexió del tramvia, després de molt de diàleg, d'estudis tècnics i de sumar molts consensos a escala de ciutat i metropolitana.

Fa avinent que en començar aquest mandat, alguns grups municipals van intentar instal·lar la idea que Barcelona en Comú no sabia gestionar, i reconeix que és cert que molts dels membres del govern no tenien experiència prèvia de gestió institucional, de manera que entén que era ben previsible que poguessin tenir dubtes sobre la seva capacitat de gestió. Tanmateix, diu que creu honestament que, amb tot el que fins ara s'ha impulsat, i amb el que arribarà fins a final del mandat, han demostrat a bastament que no només han estat capaços de gestionar, sinó que ho han fet en la conjuntura més difícil, aconseguint que la ciutat no només no s'aturés sinó que avancés i que ara mateix aquest ajuntament sigui l'administració més ben valorada per la ciutadania.

Constata que, atès que finalment es va comprovar que sabien gestionar, alguns grups de l'oposició van intentar instal·lar el mantra que el govern portaria el caos i que es paralizzaria l'economia, i que s'ha demostrat fals; no havent-ho aconseguit, continua explicant que alguns grups de l'oposició van intentar instal·lar la idea que el govern no sabia dialogar, i els fets demostren el contrari, tal com ha explicat esmentant alguns dels acords de ciutat a què han arribat aquests dos anys, especialment el 2017, amb la Generalitat, amb l'estat, per tirar endavant la connexió del tramvia, per a la recuperació de la Model,

per fer arribar el metro a la Marina, amb el port per al projecte del front litoral, amb diversos actors de la ciutat per recuperar el Port Olímpic, o amb els grups i el gremi de restauradors per a l'acord sobre les terrasses, entre més.

Remarca que han estat molts els acords possibles, sobretot els darrers mesos, i aprofita per agrair als grups municipals la seva participació en molts d'ells, ja que considera que això és el que els demana la ciutadania que facin.

Posa en relleu que l'única administració que s'ha caracteritzat el darrer any per mantenir un diàleg continu i constructiu amb les altres administracions, i que ha treballat incansablement per bastir ponts allà on altres els dinamitaven ha estat l'ajuntament de Barcelona.

Fa referència a què arriben a la recta final del mandat, i els grups de l'oposició han de decidir si volen posar la ciutat al davant o no, i assegura que el govern sí que ho pretén sincerament. Reitera que tots són conscients que resta poc més d'un any de mandat i per a les eleccions municipals, per tant, poden escollir si donen preeminència als interessos de partit i es dediquen a la política del desgast i la confrontació o, altrament, volen situar Barcelona al capdavant, sense renunciar ningú al seu programa ni al seus principis, però sí amb la voluntat d'assolir punts d'acord en benefici de la ciutat; en definitiva, o bé busquen construir Barcelona plegats, o bé trien desgastar-se entre tots amb el joc partidista. Diu que els toca d'escollir, i com a alcaldessa expressa molt sincerament que sempre tindran la porta oberta per establir acords per a la ciutat.

El Sr. TRIAS destaca que un any més fan el debat sobre l'estat de la ciutat, i posa en relleu que en l'any transcorregut d'ençà del darrer no té més remei que començar per destacar que durant el 2017 han passat algunes coses bones, però també moltes de dolentes i molt preocupants, i que han viscut moments certament molt difícils. Esmenta que fa només sis mesos Barcelona i Cambrils van patir gravíssims atemptats que els van posar a prova com a ciutat, com a societat i com a comunitat; i considera just expressar i posar de manifest que entre tots van poder superar amb bona nota aquesta prova tan lamentable. Destaca que ho van fer tots junts, amb l'ajuda de les forces de seguretat de Catalunya, de la guàrdia urbana i dels mossos d'esquadra, aquells dies dirigits pel major Trapero, que justament avui declara a l'Audiència Nacional i al qual expressa des d'aquí tot el suport del grup Demòcrata, com també al Conseller d'Interior Joaquim Forn, un company estimat. Recorda que ara fa un any era ell el qui acarava el debat sobre l'estat de la ciutat amb l'Alcaldessa i, un any després, es troba injustament empresonat a Estremera únicament i exclusivament per pensar com pensa, i és, com ho són Oriol Junqueras, Jordi Cuixart i Jordi Sanchez, un ostatge polític.

En aquest sentit, comenta que agraeix sincerament a l'Alcaldessa l'acte de dimecres amb les seves famílies, i fa notar que l'Alcaldessa hi assistia lluint el llaç groc, però constata que va ser un fet

conjuntural i diu que l'actitud s'ha de mantenir i no oblidar la situació que estan vivint.

Fa referència que en el debat sobre l'estat de la ciutat de l'any passat, el llavors regidor Forn deia que el govern municipal era una broma per als rics, una amenaça per a les classes mitjanes i una condemna per als més desafavorits, observació que subscriu plenament. Així, remarca que durant molt de temps la Sra. Colau ha estat activista, i que en arribar a l'alcaldia de la ciutat ha demostrat que no se'n surt. Fa notar que fa uns minuts l'Alcaldessa ha fet gala de grans aptituds actorals, però creu que no té un bon guió, o encarà pitjor, actua sense cap guió, i diu que fins i tot la millor improvisació requereix un bon guió.

Assegura que no aconsegueixen esbrinar per quin guió es regeix el govern; i recorda que quan Barcelona en Comú es va presentar a les eleccions feia bandera d'unes qüestions que deixava clares, i una de les essencials era l'habitatge, però ara no són capaços de veure de què fa bandera el govern de la ciutat, tot i que destaca que el seu grup ha donat ple suport al seu Pla d'Habitatge. Al·ludeix a la proclama de Barcelona en Comú que faria de Barcelona una ciutat lliure de desnonaments, que s'abaixarien els preus dels lloguers, o que el dret a un habitatge digne s'havia de fer realitat. Altrament, el cert és que hi ha desnonaments diaris i que es constata una nova bombolla, que s'ha produït durant aquest mandat, i insta tots els grups a lluitar per eradicar-la, i afegeix que s'han disparat els preus dels lloguers.

Remarca que, malgrat aquesta situació, el govern es dedica a fer anuncis estrella, i dia sí dia també fa rodes de premsa per explicar coses irrealment. Alerta que la ciutat està aturada en molts aspectes, també en l'àmbit de l'habitatge. I recorda l'existència de dos-cents milions d'euros arran de l'operació Bamsa, que s'havien de destinar a habitatge, i pregunta què se n'ha fet d'aquest milions que eren en caixa.

Entrant en el terreny de l'acció social, fa avinent que el govern diu que s'ha doblat el pressupost respecte al mandat anterior, però adverteix que la lluita contra la pobresa no es resol amb això sinó en la generació d'activitat econòmica i llocs de treball dignes, amb una bona remuneració. Contràriament, confirma que el govern aplica la teoria del decreixement en una ciutat que té una activitat increïble. Diu que per generar ocupació és indispensable l'activitat econòmica i sous dignes; i recorda que el govern té damunt la taula l'establiment d'un salari mínim de ciutat, i pregunta què estan fent al respecte.

Confirma que la ciutat està paralitzada, i constata que la millor política social és el creixement sostenible, sostingut i transversal; altrament, es confirma que la ciutat creix en nombre d'assentaments i nuclis de barraquisme, que s'ha incrementat d'un 54%; creix en el preu de l'habitatge, en incivisme, en proliferació de narcopisos; remarca que la gent es queixa pel mal estat de l'espai públic; creix el nombre de maners, també de persones sense sostre. Afegeix que la ciutat no aconsegueix inversions que serien factibles perquè hi ha por, perquè els possibles inversors desconeixen les intencions d'aquest ajuntament, i creu que si ho sabessin possiblement les coses anirien d'una altra manera. Precisa que la gent no sap què vol fer aquest

govern en l'àmbit de la cultura, en l'universitari, en el camp de la recerca, o en un munt d'altres coses; i reconeix que, després d'una inesperada conversió, sembla que aquest ajuntament aposta per les smart cities, cosa que assegura que celebren. Tot i això, confirma que hi ha un munt de projectes de ciutat que estaven a punt que ara romanen paralitzats o bé que han deixat d'interessar perquè la gent ja no hi creu, i adverteix que això tindrà repercussions en el futur. Per tant, reclama que el govern defineixi quin és el seu model de ciutat, quins projectes té de futur que siguin propis.

Insisteix que aquesta és la pregunta que voldria que l'Alcaldessa li respongués, atès que la única certesa que tenen és que l'acció de govern no ajuda la ciutat a moure's; perquè no té clar quin és el paper de la guàrdia urbana, per exemple. I assenyala que tot això crea situacions com la que es dona al Raval, que prèviament havia estat objecte de transformacions urbanístiques importants, però que han deixat clar que només amb canvis urbanístics no se solucionen els problemes d'una ciutat, i cal tenir clar que hi ha d'haver ordre.

Precisa que el que està passat a Ciutat Vella, especialment al Raval, és un fet sorprenent i inadmissible, i que palesa que no es pot utilitzar malament el patrimoni de la ciutat.

Reitera la invitació a l'Alcaldessa que li respongui, en la seva següent intervenció, quin és el seu model de ciutat i cap a on creu que l'estan portant.

La Sra. MEJÍAS comparteix l'observació de l'Alcaldessa que el darrer any ha estat difícil en general per als catalans i per al conjunt d'Espanya, però molt especialment per a Barcelona. En aquest sentit, diu que també vol que les seves primeres paraules siguin de record a les víctimes de l'atemptat de l'agost; i per demanar a tots els grups que per respecte a aquestes víctimes evitin d'utilitzar aquell terrible atemptat com a instrument de confrontació política. I remarca que, tal vegada, és l'únic fet que ha aconseguit que es manifestés una posició d'unitat.

Pel que fa a l'informe, observa que encara sort que l'Alcaldessa no volia caure en l'autocomplaença, com ha dit, perquè l'exposició que ha fet ha estat només d'èxits, que ja li avança que no és el parer general de la ciutadania, la gran majoria de la qual està decebuda i preocupada pel rumb que porta la ciutat. Diu que això es percep en l'ambient i en les converses quotidianes, que palesen la necessitat d'un canvi de rumb que l'actual govern ja no està en condicions de fer.

Recorda que Barcelona en Comú va arribar a l'alcaldia amb l'intent de forçar la realitat de la ciutat per ajustar-la a les seves idees, i així ho han fet en molts casos a base d'anuncis de canvis que s'ajustaven únicament i exclusiva al seu projecte ideològic. I afegeix que, amb el pas del temps, el govern ha estat còmplice de vagues polítiques i de manifestacions que han llastrat el nom de la ciutat i les seves oportunitats, alhora que han contribuït a generar una situació d'instabilitat política i social generada pel procés, al qual han donat suport de manera oberta, i que ha produït un impacte econòmic greu a

la ciutat, així com una gran inestabilitat que ha afectat, a més, moltes famílies que han hagut de veure com aquest ajuntament se sumava a un procés polític que ha tingut uns efectes summament negatius.

Afegeix que, a més d'això, Barcelona viu una situació de paràlisi i de desordre que, si persisteix, tindrà conseqüències greus i, fins i tot, irreparables.

Diu que Barcelona ha perdut lideratge durant aquest mandat; en aquest sentit, aprofita per recordar a l'Alcaldessa el rebuig inicial que el govern va expressar envers el Mobile World Congress, que ara defensa aferrissadament; precisa que el van definir com el gran aparador del capital i del consumisme; celebra, però, que hagin entès que es tracta d'un esdeveniment d'abast internacional que aporta molt de valor afegit, talent i innovació a Barcelona i, per tant, que cal cuidar-lo; tot i que adverteix que ara com ara no està exempt de risc.

Constata, també, que van considerar que un projecte amb l'envergadura de ser la seu de l'Agència Europea del Medicament – malauradament perdut– no era del gust de les seves bases i, per tant, que no calia intensificar la seva defensa. Retreu que amb això s'ha provocat una pèrdua importantíssima per a la ciutat, i segons diuen els tècnics és la primera vegada que Barcelona ha perdut una candidatura internacional i totes les oportunitats que això significa.

Afegeix que també ha estat un any en què la turismefòbia s'ha identificat amb Barcelona, cosa que implica un missatge negatiu a tota la comunitat internacional, i que capçaleres com la CNN recomanessin, fa ben poc, evitar la ciutat com a destí turístic pel refús dels residents al turisme.

No obstant això, el govern ara s'alarma per la caiguda d'un dels principals motors de la ciutat, malgrat que creu que és això el que buscaven en el seu full de ruta. Així, fa notar que en moltes ocasions el govern ha fet servir el terme decreixement, tot i que no és qui n'assumeix les conseqüències, sinó un sector econòmic vital per a la ciutat i que creu que mereix tot el suport. Posa de manifest que el sector constata com es desploma la facturació i que es posen en risc molts llocs de treball; i com congressos, allotjaments, restaurants i comerços s'han vist perjudicats per aquesta situació propiciada per la complicitat del govern i per posar Barcelona al servei del procés.

Entrant en la política d'habitatge, que el govern assegurava que era la seva prioritat, i al fet que el seu grup va donar suport al Pla d'Habitatge en considerar-lo fonamental, ha resultat que ha rebut crítiques fins i tot de la PAH, i l'Alcaldessa s'ha vist obligada a contractar el seu portaveu per apaivagar les crítiques. Precisa que es continuen produint desnonaments, a raó de quaranta setmanals, alhora que s'ha constatat una pujada dels preus dels lloguers que els fa inaccessible per a molta gent de classe mitjana i treballadora. Paral·lelament, i en una resposta desesperada, el govern anuncia un pla d'habitatges prefabricats, que a parer seu respon a una absoluta improvisació.

Adverteix que allò que augmenta de manera exponencial és l'ocupació il·legal en totes les seves versions, fet que provoca problemes de convivència molt greus i injustícies contra persones que es veuen

privades dels seus habitatges, i puntualitza que no es refereix a grans propietaris, sinó a la veïna del Raval que aquest estiu passat, amb un fill petit, en tornar de les vacances es va trobar el seu pis ocupat. I diu que també es vol referir, en el Raval també, a la manera com la situació ha degenerat, i com l'Alcaldessa, malgrat la petició de tots els grups d'aquest consistori, no ha acudit al barri fins fa ben poc.

Quant a la política social, de la qual presumeix obertament el govern, i que ha posat Barcelona en el rànquing de ciutats d'excel·lència, de les que més inverteixen en política social, però el cert és que hi figuren per allò que pressuposten, no pas pel que executen. En aquest sentit, demana explicacions de per què el darrer any s'han comptabilitzat més de mil persones que viuen al carrer; per quin motiu s'han incrementat els assentaments il·legals a Barcelona. I posa el cas que el govern va anunciar que s'incrementarien les places de l'escoles bressol, i l'únic que han pogut constatar ha estat l'increment del cost d'aquestes places per a un sector de famílies; i recorda que també per això han rebut un toc d'alerta de tots els grups de l'oposició.

Aborda l'aspecte de la desigualtat de les rendes entre barris, i observa que no es tracta que hagi disminuït, sinó que han caigut les rendes dels barris més rics; i quant al Pla de barris, confirma que tot queda en molts anuncis i molt poques realitats, tal com demostra que l'altre dia en comissió veïns de la Via Trajana retreien al govern la manca d'actuacions, com també ho confirmen els veïns del Raval.

Destaca el repunt de les activitats il·legals al carrer, l'increment de maners que es refugien al metro perquè saben que allà no se'ls pot perseguir; o que un grup de periodistes demostraven la impunitat amb què es venen drogues al carrer. Posa en relleu que la solució que posa el govern a tot això no és altra que reduir les sancions de l'ordenança de civisme, i creu que això contribueix a la permissivitat i a la impunitat, i a desanimar encara més la guàrdia urbana, que reclama endebades un increment d'efectius i d'instruments legals per poder actuar.

En el terreny de la mobilitat esmenta l'enuig de molts veïns per la implementació de carrils bici als seus barris, que s'ha fet d'una manera improvisada i sense tenir en compte l'impacte que tenen, alhora que considera que és una manera curiosa de lluitar contra la contaminació. En aquest sentit, reconeix que Barcelona pateix índexs elevats de contaminació, però la seva disminució no només s'ha d'abordar reduint el trànsit de vehicles i posant més carrils bici, atès que la seva implantació ha reduït vials i espai per als vianants, de manera que el trànsit es col·lapsa i produeix encara més emissions.

Pel que fa a l'ús del transport públic, que teòricament atreu més usuaris pel col·lapse circulatori, el que fa el govern és augmentar-ne les tarifes.

Observa que en la seva intervenció l'Alcaldessa ha al·ludit al consens respecte al tramvia, i li fa notar que, altrament, s'ha eliminat del pressupost la partida que hi estava destinada arran de l'acord, fracassat, amb el grup Demòcrata.

Recapitula, vist aquest estat de coses a la ciutat, que Barcelona en Comú va arribar a l'alcaldia proclamant la seva voluntat de regenerar

la democràcia, però ha acabat amb una aliança pressupostària fracassada amb els independentistes, havent d'aprovar per segona vegada consecutiva el pressupost recurrent a la qüestió de confiança; i, també, ha acabat contractant les empreses del 3% per fer les obres a Les Glòries.

Remarca, doncs, que la realitat d'aquesta suposada regeneració democràtica, és que el govern ha decebut molta gent durant tota la part de mandat que porten; i li retreu la seva manca de paraula i del compliment de les promeses que havien fet, i que farà que moltes de les persones que van confiar en Barcelona en Comú no ho tornin a fer les properes eleccions.

El Sr. BOSCH remarca que estan aquí per parlar de l'estat de la ciutat, i per ser fidels a la veritat han de dir que la ciutat ofereix indicadors optimistes. Constata que Barcelona és una ciutat dinàmica, que se'n surt i que tira endavant, fins i tot en circumstàncies tan tràgiques com les del 17 d'agost, davant de les quals va saber reaccionar, i redreçar-se amb energia i amor propi que des de sempre ha caracteritzat la ciutat.

Posa en valor que Barcelona ha demostrat que és capaç d'emergir d'una crisi profunda, i que avui, pel que fa al creixement econòmic, ofereix indicadors positius com una millora del PIB del 3%, o el descens de l'atur; afegeix que els indicadors també són positius quant a l'activitat del port i de l'aeroport o a la Fira, és a dir, els que atenyen tots els grans agents econòmics de la ciutat milloren, si més no, en termes quantitius. I observa que tot això es produeix malgrat les polítiques municipals.

Coincideix amb l'apreciació del Sr. Trias, qui ha dit en la seva intervenció que el govern no té un guió; però afegeix que sí que el tenia en arribar a l'alcaldia i el problema és que no compleix la seva aposta pel canvi, que el seu grup va creure sincerament, entenent que era positiva per a la ciutat. Precisa que l'aposta no es basava en incrementar les importacions i les exportacions, ni en l'èxit del congrés dels mòbils, sinó que ho feia en altres prioritats. Això no obstant, les seves prioritats i apostes estrella, les banderes que van portar Barcelona en Comú a l'alcaldia han de reconèixer que no estan funcionant.

Entén que cal centrar-se en el problema de l'habitatge, que és, possiblement, el principal de la ciutat. En aquest sentit, considera que el diagnòstic que en van fer de cara a les eleccions era correcte i és que es tracta d'un assumpte de primer ordre; i recorda que en la intervenció d'investidura l'Alcaldessa va dir que s'havia de passar de les paraules als fets valents.

Dit això, se centra en allò que s'ha fet quant a l'habitatge durant el que porten de mandat. Assenyala que hi ha algun indicador correcte com la proposta de fer 92 mòduls experimentals a fi de mitigar en part el problema, però diu que cal estudiar l'execució d'aquesta idea.

Igualment, es refereix al descens del nombre de desnonaments, i cal distingir entre els que es produeixen per impagament del lloguer, d'un 20%, i els desnonaments hipotecaris i que tots plegats continuen sent

molts, de manera que encara s'han de mantenir en el rànquing de les prioritats.

Creu que cal ser valents i afrontar la realitat i els fets; en aquest sentit, esmenta les xifres referents a les polítiques d'habitatge, com els 180 pisos lliurats, que no s'acosten a la xifra promesa; 538 habitatges socials acabats, que queden molt lluny dels quatre mil pisos mobilitzats i de construcció pública que havien previst, i entén que està prou clar que no assoliran aquesta xifra en el que resta de mandat. Afegeix la constatació de l'increment de nuclis de barraques, 72 assentaments irregulars que signifiquen un rècord històric en els ajuntaments democràtics; l'increment del 24% de mitjana dels preus dels lloguers segons xifres de la Cambra de la Propietat, i, en conseqüència, l'expulsió massiva de veïns que no poden pagar uns lloguers que rarament baixen dels mil euros, i que queden molt lluny del salari mínim interprofessional. Puntualitza que no estan dient que això sigui culpa del govern municipal, però sí que és responsabilitat seva fer alguna cosa al respecte.

Constata que el nombre de persones sense sostre ha augmentat d'un 12% només el darrer any.

Conclou, per tant, que allò que el govern havia convertit en bandera quant a les polítiques socials no s'està complint.

Apunta, també, que l'Alcaldessa va dir textualment al principi del mandat que l'única cosa que feia falta per resoldre el problema de l'habitatge a Barcelona era voluntat política; així doncs, es pregunta si han de concloure que no ha sabut exercir aquesta voluntat o, altrament, que aquesta afirmació no era correcta.

Confirma que els fets palesen clarament que la política d'habitatge d'aquest govern, a poc més d'un any del final del mandat, és un fracàs com una casa.

Afegeix que hi ha altres aspectes en els quals aquesta ciutat dinàmica, aquesta capital de les solucions que sempre ha estat Barcelona, amb amor propi i autoestima, sembla que hagi fet un gir cap a convertir-se en la capital dels problemes, i amb retrocessos notables en projectes que anaven endavant, i esmenta com un dels més preocupants el túnel de Glòries, que havia d'estar acabat el 2017; i del qual el govern en va rescindir el contracte al·legant que s'havia atorgat a una empresa relacionada amb la trama del 3%; tanmateix, un any després de la rescissió i de l'aturada de les obres, el 40% de l'obra és novament adjudicada a una altra empresa encara més assenyada en aquesta trama.

En referència a Ciutat Vella, posa de manifest el retrocés cap als anys vuitanta, amb proliferació de narcopisos i coffee shop que retrotrauen a èpoques passades que ningú pensava que tornarien.

Afegeix que el top manta suposa una ocupació de l'espai públic per comerciar, i que implica la vulnerabilitat de les persones que són objecte d'explotació laboral claríssima; en aquest cas, posa de manifest que existia la percepció que la ciutat ja havia aconseguit gestionar el fenomen, cosa que no és certa.

Atès aquest estat de coses, diu que no volen una ciutat del retrocés, sinó que la volen del progrés; no volen ser la capital dels problemes,

sinó de les solucions. Per tant, diu al govern que volen la Barcelona optimista, amb autoestima, la que es preua de complir allò que promet, i que no promet allò que no pot complir; volen la Barcelona del rigor, la del 17 d'agost i, sobretot, la del 18 d'agost, que s'alça i que es refà, la que sap reaccionar i estar a l'altura.

Considera, per tant, que no falla un programa en concret sinó el sistema operatiu del govern de la ciutat, que s'ha de basar en complir, en l'autoestima i en les ganes de superació.

Conclou de tot plegat que a Barcelona li cal un relleu, una alternativa clara, i creu que fóra eficaç penjar un cartell al balcó d'aquest ajuntament amb el lema: capital en busca d'alcalde. I aprofita per referir-se a què, al principi del mandat, l'Alcaldessa va dir textualment "feu-nos fora si no fem allò que hem dit".

El Sr. COLLBONI comença fent una declaració de confiança i d'optimisme envers la ciutat, i considera que malgrat la crítica que farà a continuació, Barcelona es mereix guanyar novament el futur, perquè té tots els elements per fer-ho possible, teixit empresarial, entitats culturals, esportives, esperit emprenedor i confiança en ella mateixa. Per tant, afirma que està convençut que la ciutat, malgrat aquest mal any, se'n sortirà.

Seguidament, confirma que ha escoltat la intervenció de l'Alcaldessa amb molta atenció i que, fins i tot, s'ha llegit l'informe de l'estat de la ciutat i diu que, en la primera part del discurs, no sabia si era l'Alcaldessa qui parlava o bé era l'alcalde Trias de fa uns anys, ja que ha fet un discurs calcat al d'un alcalde que ella qualificava de dretes i que calia fer fora de la ciutat.

Precisa que tots elements que ha destacat com a positius són els mateixos que hauria pogut esgrimir el Sr. Trias fa quatre anys, i diu que això demostra que el projecte del govern municipal està absolutament desdibuixat, que ha perdut el nord i navega sense carta, sense brúixola i sense horitzó.

Reconeix que el 2017 ha estat un any molt complicat, sobretot el segon semestre, i manifesta que no serà dels qui digui que tot allò que ha passat ha estat per culpa de l'Ajuntament, sinó que han concorregut un seguit de fets i uns contextos que no tenien a veure amb el govern municipal. Així, els atemptats del 17 d'agost, per a les víctimes dels quals té un record, i l'impacte del procés independentista en la vida política, econòmica i social de la ciutat han estat factors molt negatius, però creu que la qüestió està en com s'hi respon des del lideratge de la ciutat, com s'acara fer front a les dificultats. En aquest sentit, afirma que l'Alcaldessa ha demostrat que la seva resposta no té rumb, li manca lideratge i que no té un model de ciutat clar. Posa de manifest que el debat sobre la Barcelona del futur ha desaparegut; que l'Alcaldessa s'ha supeditat al debat dels nacionalistes i ha obviat el del futur de la ciutat. Li retreu haver estat més pendent durant els darrers mesos d'allò que pensaven i deien els independentistes que no pas d'allò que pensava i deia la ciutadania; més pendent de l'estat d'ànim i d'allò que pensaven les bases del seu partit, que no pas de ser coherent i mantenir una coalició de govern.

Considera que el trencament de la coalició no és la causa, sinó la conseqüència i el símptoma de la pèrdua de rumb, de no tenir idees clares i de no saber cap a on es va. En aquesta línia, retreu al govern que continuï sense establir acords, de no bastir els grans ponts a què apel·lava l'Alcaldessa en la seva intervenció, i li recorda que es van carregar el principal pont que tenia renunciant al govern de coalició.

Afegeix que el govern no ha estat capaç de teixir cap aliança ni dins ni fora d'aquest ajuntament i, altrament, confon dialogar amb fer-se fotos amb grups socials, i donar-ho tot en comptes d'acordar en les negociacions.

Sobretot, demana a l'Alcaldessa que el govern renunciï a transformar la ciutat, i assenyalava que aquesta és la seva crítica; que desestimïn fer una tasca de transformació de la realitat que, altrament, sempre havien acarat els governs d'esquerres progressistes de la ciutat. I justifica la demanda perquè la ciutat avui està pitjor que fa un any, i això ho posa de manifest fins i tot el baròmetre municipal. Consta que el govern no està complint els seus compromisos electorals, com demostra clarament la política d'habitatge, de transport públic, de lluita contra les desigualtats.

Es qüestiona si el govern està en disposició d'acabar el mandat fent alguna cosa més que rodes de premsa compulsives i anuncis de coses que no passaran a curt termini a la ciutat; aquesta és la gran pregunta que avui formula el seu grup.

Posa de manifest que en el document, que el govern ha encarregat als serveis tècnics de la casa, s'obvien dades molt importants, cosa que valora com a simptomàtica, entre les quals esmenta que s'obliden dels veïns del Raval, ni hi consta cap dada sobre el nombre de pisos ocupats hi ha realment a Barcelona, cosa que ha d'esbrinar i publicar un diari com *El Periódico*. Afegeix que obliden també el sector del comerç, atès que l'informe no conté cap dada sobre l'evolució del comerç il·legal.

Remarca que ni en la intervenció de l'Alcaldessa ni el document de l'estat de la ciutat s'esmenten els joves en cap moment, no hi apareix ni una sola dada sobre la precarietat laboral que afecta aquest col·lectiu, ni sobre les seves dificultats per accedir a l'habitatge, o sobre l'oci de la gent jove. I constata que no hi ha cap dada al respecte perquè, senzillament, s'han oblidat de les polítiques de joventut. I confirma que tampoc no hi ha cap dada respecte a la violència masclista.

Insisteix a dir que el govern ha perdut el rumb, que queda ben palès que no té model de ciutat, i que naveguen a vista, tapant les vies d'aigua que puguin anar sorgint.

Diu que no es pot obviar l'efecte que ha tingut en la ciutat el procés independentista i la manca de confiança; que no es pot deixar de banda que la creació d'empreses ha baixat un 22% a Barcelona; tampoc que l'atur s'ha incrementat en tots aquells sectors que tenen a veure amb el turisme. I afegeix que, sobretot, no es poden eludir les 59.500 persones que a Barcelona estan en llista d'espera d'un habitatge social, i remarca que només han lliurat 180 pisos en tres

anys, i ho compara en els dos mil, com a mínim, que a aquestes alçades de mandat ja havia fet l'alcalde Hereu.

Observa, finalment, que les polítiques d'habitatge ocupen només dues pàgines en un informe que en té noranta-sis.

Reconeix que l'economia creix d'un 3%, que l'atur es redueix a límits d'abans de la crisi econòmica; i remarca que el Pla de barris, que és l'eix central de les polítiques municipals contra la desigualtat, té un grau d'execució del 3,1%, segons dades proporcionades pel mateix govern, és a dir, arribats al tercer any de mandat s'han executat tres de cada cent accions incloses en el pla. Remarca que aquesta era certament una política de transformació, de reequilibri en els barris que més ho necessiten.

Entrant en l'àmbit de la mobilitat, fa avinent que no tenir un model té conseqüències com ara que, amb un govern que reclama un aire net, i està pel foment de l'ús de la bicicleta i del transport públic, els desplaçaments en vehicle privat durant el que porten de mandat hagin augmentat d'un 4,1%; i diu irònicament que entre els incentius a l'ús del transport públic hi ha la pujada de la T10 per sobre de l'IPC; que en comptes d'haver aprofitat els cent primers dies de govern per fer possible la connexió del tramvia per la Diagonal, atès que hi havia una majoria que ho permetia, van caure en la trampa de mercadejar amb el tramvia, concretament amb el grup Demòcrata, i els retreu que hagin aconseguit polititzar un assumpte que hauria de ser un projecte de ciutat.

Pel que fa als carrils bici, confirma que el seu grup és partidari de l'ús de la bicicleta a la ciutat, però diu que s'han de fer amb un cert sentit comú; així considera que ha estat un despropòsit multiplicar per tres els carrils bici sense ordre ni concert i que és contraproductiu per a la ciutat i per a un model alternatiu de transport.

Afegeix que tampoc no admet que un model de mobilitat es tradueixi en l'obertura de tres parades noves de metro, i que s'han obert perquè aquest ajuntament ha avançat uns diners que corresponien a la Generalitat.

Continua la seva intervenció referint-se a la participació, una altra de les banderes del partit de govern; i confirma que no hi ha ni rastre dels pressupostos participatius que anunciaven; o al fet que a la proposta més votada en el procés participatiu "Decidim Barcelona", que es la cobertura de la ronda de Dalt, el govern hi destini, exactament, zero euros enguany per continuar l'obra.

Remarca que aquestes són les contradiccions del govern de la ciutat que posen de manifest la seva gran desorientació, la seva pèrdua de rumb, de navegar a cop de titular per justificar que s'està fent alguna cosa; navegar tapant vies d'aigua que es fan per la manca de projecte i de lideratge, com demostra que l'Alcaldessa va anar a veure els veïns del Raval ahir mateix, quan el problema feia dos anys que era ben manifest.

Conclou que el govern navega sense saber on va, per què, ni amb qui. Reconeix, tanmateix, que el govern ha fet acords bons, com és el de les terrasses, però a costa de renunciar a què una part de la ciutat, la que representa la FAVB, hi estigués d'acord. En aquest sentit, retreu

al govern que només trigués dues setmanes a canviar de discurs, a deixar de banda la FAVB, i arribar a acords només amb el Gremi de Restauració. Entén que això demostra fins a quin punt el govern ha perdut el rumb.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ destaca que Barcelona és una gran ciutat, però que no està sent cuidada com mereix, probablement perquè el govern municipal la vol convertir en la seva Comuna, i la Sra. Colau assumir el paper d'alcaldeessa regenta, que governa per decret, sense diàleg i al marge dels interessos del conjunt de la ciutadania.

Reitera que Barcelona és una ciutat forta i dinàmica i la seva ciutadania encara ho és més; recorda que aquest darrer any la ciutat ha hagut d'acarar tres adversitats molt greus. Així, esmenta que la ciutat es va aixecar després de l'atemptat terrorista gihadista de l'agost; aixeca el cap després de les conseqüències negatives, la factura econòmica i social que ha significat el procés independentista; i la Barcelona que haurà d'acarar els efectes d'una equivocada gestió municipal.

Diu que crida l'atenció que avui l'Alcaldeessa retregui que es qüestionés la capacitat de gestió de Barcelona en Comú atesa la seva manca d'experiència; però li recorda que ICV-EUiA forma part d'aquest govern i, d'experiència, n'hi sobra ja que és la formació que, juntament amb el PSC, més anys ha governat la ciutat –35 de 39 anys–. I observa que encara és pitjor que digui que tot allò negatiu que succeeix a Barcelona és culpa de les gestions de govern que han precedit l'actual, sense reconèixer la seva coresponsabilitat.

Afegeix que l'actual govern també és coresponsable que, després de tres anys de mandat, Barcelona els hagi marxat de les mans. Acusa el govern municipal d'estar buit de contingut, amb una alcaldeessa sobrada de gesticulació, atribuint-se sempre els encerts i mai els fracassos, que sempre són culpa d'altri, sobretot imputables al PP i al govern de l'estat.

Considera que el Raval és el paradigma de la Barcelona que els fuig de les mans, on hi ha una resposta insuficient dels serveis socials per garantir la inclusió social; hi ha inseguretat ciutadana arran de la delinqüència; manca de solucions d'habitatge; tràfic de drogues i incivisme, entre més.

Posa en relleu que la pretesa Barcelona dels barris que proclamava el govern que estava al centre de les seves polítiques, torna a ser, lamentablement, la que molts pensaven que havia quedat enrere en les dècades dels vuitanta i noranta.

Fa referència, com les intervencions que l'han precedit, al punt estrella del programa de Barcelona en Comú, l'habitatge; i recorda que la Sra. Colau era coneguda quan vestia la disfressa de Super V, o la samarreta verda reivindicativa de la PAH i assegurava que aturaria els desnonaments. Tanmateix, confirma que des del govern estant, la seva política d'habitatge s'ha revelat com una mera façana, amb molta publicitat i poca pedra, és a dir, no ha produït pràcticament cap habitatge.

Valora que, en la política d'habitatge, el govern retalla on no toca. En aquest sentit, recorda que el darrer Pla d'Habitatge aprovat va ser d'un govern del PSC i ICV-EUiA, és a dir, pràcticament per Barcelona en Comú; i fa avinent que el pla que ha aprovat el govern, amb el suport ara del grup Demòcrata i de Ciutadans, retalla 132 milions d'euros anuals en polítiques públiques d'habitatge respecte a l'anterior. Considera que aquestes retallades equivocades en política d'habitatge, també ho són respecte a les promeses electorals de Barcelona en Comú. Recorda que la Sra. Colau va dir que si era alcaldessa promouria 8.200 habitatges socials a la ciutat, mentre que a dia d'avui només en reconeixen un màxim de 3.200; i com saben que no hi podran arribar, ara promouen habitatges prefabricats; escoles en barracons, tot i que durant anys havien estat criticant-les. Això sí, fa notar que ara empen l'eufemisme "mòdols prefabricats d'alta qualitat", i diu que li agradarà veure quin altre s'inventen per als habitatges prefabricats.

Constata, per tant, que el govern retalla allà on no toca, però no, per exemple, en el cas dels desnonaments, tres mil anuals, i que fins i tot es produeixen en habitatges municipals. Afegeix que els lloguers s'han disparat durant el que porten de mandat un 22%, i Ciutat Vella és el districte on s'han encarit més, atribuint-ne la culpa al turisme i als anteriors Plans d'usos que expulsaven els veïns.

Fa notar que el govern sempre dóna la culpa als altres de tot allò negatiu que passa a la ciutat, però li recorda l'existència de 82 solars públics que permetrien la construcció de cinc mil habitatges socials; altrament, recorren a advertir als bancs que els multaran per tinença de pisos buits; i pregunta al govern si no es pensa multar, també, per tenir aquest nombre de solars buits.

Lamenta, doncs, que aquesta és la Barcelona que està consolidant l'actual govern municipal; una ciutat que després de trenta-cinc anys de ser governada per membres de l'actual Barcelona en Comú continua sense disposar d'un veritable parc d'habitatge públic; amb nuclis de barraquisme que s'estan estenent i la pretensió de construir habitatge en barracons.

Afegeix que, lamentablement, hi ha altres polítiques que són un fracàs de gestió, i que configuren la ciutat de les llistes d'espera, cada vegada més llargues d'ençà que Barcelona en Comú governa en l'àmbit social; el 43% de peticions de plaça en les escoles bressol no ateses; cinc mil persones grans esperant durant més d'un any per accedir a una residència.

Esmenta, també, l'increment del 21% del nombre de persones sense llar d'ençà que governa la Sra. Colau, i d'un 48% el de les persones que dormen al carrer.

Diu que podria continuar citant indicadors que confirmen el fracàs de les polítiques municipals, que defineix com a polítiques de gesticulació social, sense cap contingut ni compromís i, òbviament, ineficaces.

Remarca que tampoc no ha disminuït la pressió fiscal, que continua tenint impostos al màxim i serveis sota mínims.

Observa que l'Alcaldessa ha convidat en la seva intervenció a un pacte entre els grups per a la creació d'una funerària municipal; i pregunta, si realment és tan senzill abaratir els enterraments –cosa que el seu grup subscriu–, per què no han fet ja, o més encara, durant els trenta-cinc anys que ICV-EUiA ha governat a la ciutat. Apunta que els serveis funeraris municipals actualment tenen un benefici de dos milions d'euros a l'any, i li suggereix que per abaratir els enterraments només han de rebaixar aquests beneficis; que avui mateix pot firmar un decret per modificar a la baixa els preus públics vinculats als serveis funeraris; i remarca que, per a això, no cal cap pacte.

Adverteix que la Barcelona fora de la llei es multiplica, que un de cada quatre barcelonins reconeix haver estat objecte d'un delictes o d'una infracció penal el darrer any; els furtos s'incrementen d'un 5%, l'incivisme campa per la ciutat, gairebé gratis, ja que de les multes per aquesta causa amb prou feines es cobra un 15%; altrament, es dispara la recaptació per multes de trànsit, l'import del servei de grua, zones verdes i zones blaves.

Afegeix que també es multipliquen els conflictes veïnals arran de les molèsties causades pels ocupes, d'un 61% el darrer any; de la mateixa manera que succeeix amb el top manta. En aquest sentit, diu que li sembla una indecència que, atesa la proximitat del Mobile World Congress, es promogui un gran desplegament policial per impedir el top manta a la plaça de Catalunya, mentre que la resta de l'any es fan els ulls grossos. Reclama que s'actuï tot l'any contra aquest fenomen, també al metro, a fi de donar suport al comerç que paga impostos, que compleix amb les seves obligacions i que crea ocupació.

Continua la seva intervenció posant de manifest que el govern anteposa la ideologia a l'eficàcia de l'acció, que imposa la seva ideologia sectària, també en l'àmbit de la mobilitat. Esmenta com a exemples la superilla; la connexió del tramvia per la Diagonal, quan ni tan sols és una competència municipal, i en la qual s'han d'esmerçar 175 milions d'euros que, altrament, diuen que no tenen per a continuar amb la cobertura de la ronda de Dalt; i subratlla, sobretot, l'improvisat i equivocat desplegament dels carrils bici que està generant una autèntica bicifòbia a la ciutat; adverteix que el suport de la bicicleta per part del govern està provocant un efecte contrari.

Opina que han de posar l'accent en allò que els ha de centrar que és la millora de les polítiques socials i de l'ocupació, que des que governa el PP d'ençà del 2012 ha crescut a Barcelona any rere any, i s'ha reduït l'atur d'un 35%, tot i que a la ciutat encara hi ha setanta-cinc mil persones desocupades, mentre que les afiliacions a la seguretat social són més d'un milió, de manera que ja s'han recuperat els indicadors anteriors a la crisi. Tanmateix, reconeix que el camí per recórrer encara és llarg i, per tant, és imprescindible fer una ciutat oberta als emprenedors i no pas hostil i per això cal donar suport a qui crea ocupació i activitat econòmica amb incentius i sense traves burocràtiques. En aquest sentit, posa de manifest que aquestes traves arriben a l'extrem de trigar 135 dies de mitjana per aconseguir la llicència d'activitat.

Confirma que aquestes són algunes de les característiques de l'estat de la ciutat, de la Barcelona que el govern els vol silenciar, i amb uns problemes que s'agregen a causa del procés independentista, al qual fa costat l'Alcaldessa i s'ha convertit en cooperadora necessària, i quan va dir que volia ser pont, en realitat continua aturada a la riba de l'independentisme que divideix la ciutadania.

La Sra. REGUANT fa notar que avui és 23 de febrer –23F–, i que no deixa de ser sorprenent que a data d'avui hi hagi catorze persones detingudes per denunciar el cop d'estat del 155, que han estat traslladades a la comissaria de Les Corts. Aprofita per denunciar una vegada més des d'aquesta cambra, doncs, aquest cop d'estat del 155.

Observa que en l'informe es fa referència, literalment, a càrregues policials i agressions, cassolades i protestes, manifestacions d'un i d'altre signe, amenaces i declaracions, suspensió de l'autonomia i convocatòria d'eleccions, citacions judicials i empresonaments. Alerta que no poden oblidar que, al davant de tot això, hi ha uns responsables, i que diumenge vinent vindran a Barcelona, i diu que els agradaria que moltes de les persones que són aquí, per respecte als veïns i veïnes apallissats l'1 d'octubre, per solidaritat amb els presos polítics, amb les persones que són a l'exili, per solidaritat amb totes les persones investigades per obeir un mandat popular, per solidaritat amb Valtonyc, el raper condemnat a tres anys i sis mesos de presó per criticar una màfia, diumenge no participin d'una celebració i un vassallatge envers les persones responsables del que ha passat en aquest país.

Per aquest motiu, formula la petició que, qui se senti interpel·lat, diumenge 25 de febrer no assisteixi al sopar d'inauguració del Mobile World Congress, pel que representa l'esdeveniment, però sobretot pel que han representat alguns assistents a aquest sopar per a la ciutat de Barcelona.

Dit això, valora que l'informe de l'estat de la ciutat té un cert to triomfal, i reconeix que hi ha alguns indicadors que aparentment mostren canvis o reversió d'alguns aspectes, tot i que considera que convindria analitzar-ne alguns amb detall per comprovar que no s'han produït canvis profunds ni reals que permetin mantenir estabilitat o revertir situacions de desigualtat cròniques; en aquests casos, remarca que calen polítiques més agosarades.

Assenyala que en l'informe es posa en evidència, en el fons, un model econòmic focalitzat en el sector del turisme, que continua sent promocionat internacionalment, generant monocultiu, cosa que resulta ben evident a les portes d'un gran esdeveniment com el Mobile. Així, constata que lluny de revisar o de redimensionar aquest fenomen, cada vegada es potencia més i s'escampa per la ciutat; i arran del congrés del mòbil es fa molt evident la privatització de l'espai públic durant uns dies.

Afegeix que un element que consideren força significatiu i que posa en relleu i en valor la necessitat de la vaga feminista de la setmana vinent és la bretxa salarial que a Barcelona, com arreu, és molt preocupant. En aquest sentit, avança que aquest assumpte el podran

debatre a bastament arran de la proposició presentada pel seu grup, i aquí només vol deixar palès que aquesta bretxa palesa que viuen en una ciutat absolutament desigual pel que fa al gènere, on les dones continuen sent qui té majors dificultats per accedir al món laboral, s'hi confirma la feminització de la pobresa i que la divisió sexual del treball és un fet incontestable, assumint les dones pràcticament en exclusiva les tasques de cura i de manteniment de la vida.

Remarca que la ciutat té una població cada vegada més envellida, i en aquest sentit tornen a ser les dones qui encapçalen aquest rànquing, cosa que posa en relleu que els serveis que utilitzen majoritàriament les dones –que continuen privatitzats malgrat que s'hagi parlat en moltes ocasions de remunicipalitzar-los–, també estan integrats majoritàriament per dones. Subratlla que es tracta de serveis imprescindibles per a la ciutat, de manera que reitera la demanda una vegada més de posar fil a l'agulla a fi de disposar d'uns serveis públics forts que puguin canviar la realitat material de les dones i capgirar l'ofensiva que planteja la bretxa salarial i una població envellida.

Afegeix que en matèria de salut els determinants de gènere, i de classe, també són evidents, i constata que en l'informe es diu que pràcticament la meitat de la població és de procedència estrangera, que procedeix de països en conflicte, empobrits. En aquest sentit, fa avinent que aquest mateix matí a l'oficina d'estrangeria hi ha una concentració per demanar a l'estat que agiliti els procediments d'asil i de refugi; i remarca que s'hi han identificat persones, ja que en aquest país ocupat pel 155 el dret a protestar està conculcat.

Posa èmfasi en els cinc anys de diferència d'esperança de vida entre els districtes de Les Corts i de Ciutat Vella, i remarca que si en comptes de per districtes es fes per barris aquesta diferència encara seria major. I també fa referència a què en l'enquesta de la percepció de la salut entre les dones, un 22% afirma que és regular o dolenta.

Observa que l'altre gran tema que ha anat sortint en les intervencions fa referència a l'habitatge; i en aquest sentit, recorda que avui es presenta una proposició en què es posa de manifest la inexistència de sobirania dels municipis en matèria d'habitatge. Això no obstant, diu que hi ha eines que es poden analitzar millor, que els municipis les poden explorar per no haver de pidolar a l'estat canvis legislatius que saben que ni es produiran ara ni a mitjà termini.

Insisteix que cal posar damunt la taula el dret a l'ocupació de manera clara; i tot i que hi ha qui criminalitza sistemàticament les persones que ocupen, confirma que ho fan perquè lluiten per un dret bàsic com és l'habitatge i, per tant, no se'ls ha d'expulsar i desnonar per sistema. Per això, posa en valor la combativitat de moltes persones de la ciutat que defensen aquest dret bàsic. Remarca que els edificis en lluita a la ciutat es multipliquen setmana rere setmana, i cal que l'Ajuntament, més enllà de reclamar més competències a la Generalitat i a l'estat, es posi al seu costat, clarament i sense dubte.

Seguidament, assenyala que un altre dels aspectes que aquí han sortit és la necessitat de reduir l'ús del vehicle privat, però les dades confirmen que això està molt lluny de ser una realitat. Precisa que

l'informe indica que la densitat urbana és de quinze mil habitants per quilòmetre quadrat, i entén que cal afegir que la ciutat rep anualment trenta milions de visitants, dels quals la meitat pernocta, cosa que suposa un problema molt greu de saturació, amb una evident manca d'espais verds. En aquest estat de coses, els nivells de contaminació superen els límits establerts per la UE i l'OMS. Afegeix que continuen sense disposar de les unitats de detecció necessària per poder avaluar l'impacte real d'aquesta contaminació, i les mesures que proposa aquest govern són clarament insuficients, ja que el protocol existent d'alerta per contaminació tal com està establert es pot aplicar, tirant llarg, un parell o tres cops a l'any, mentre que la cronificació de la contaminació és un problema diari.

Igualment, posa de manifest la paradoxa del govern en dir que està per la reducció de l'ús del vehicle privat, però, a canvi, apuja el preu del transport públic, perjudicant molta gent de classe treballadora per desplaçar-se al lloc de treball i que, atesa la situació, acaba emprant el vehicle privat perquè li surt més econòmic i més senzill.

Entén que han de ser conscients de la derrota de la causa de reduir el transport en vehicle privat ja que és una dada incontestable l'increment de les matriculacions.

Acaba la seva intervenció demanant al govern que recuperi el compromís del "pacte de les escales", i remarca que només resta un any per decidir si allò que volen és una gestió amable en una ciutat aparador o, altrament, generar transformacions profundes i, per tant, posar el dret de la ciutat a l'abast de tota la ciutadania i fer polítiques en aquesta direcció, i no a promocionar determinats sectors i esdeveniments concrets i, per tant, girar l'esquena a bona part de la població.

El Sr. ARDANUY constata, en primer lloc, que Barcelona és una gran ciutat, que se n'ha sortit amb molta energia quan ha tingut dificultats. Per tant, creu que és evident que el seu govern requereix un seguit d'elements indispensables, com ara que la ciutat s'ha de dirigir des de l'acompanyament, interpretant els anhels de la ciutadania i inspirar el futur.

Remarca que la principal tasca del govern municipal és millorar la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de Barcelona i, en aquest sentit, entra a valorar algunes qüestions contingudes en l'informe que avui els ha presentat l'Alcalde i que, a parer seu, volen una reflexió profunda.

Així, destaca que l'informe posa de manifest que l'atur s'ha reduït i que l'economia s'ha incrementat, però no entra en la manera com ha succeït això. Considera, com també ho creu el govern de la ciutat, que l'economia ha de ser més redistributiva i que la manera com hi pot contribuir aquest ajuntament és potenciant la fiscalitat verda, promovent i estimulant la instal·lació d'empreses que siguin més responsables socialment; inspirar i treballar per la millora de la qualitat de l'ocupació i que estigui més ben remunerada.

Destaca que un altre àmbit important és l'entorn que es vol potenciar a la ciutat i, en aquest sentit, treballar per una ciutat més neta, amb

major qualitat ambiental, amb una mobilitat sostenible i un transport públic més eficient i amb un cost més assequible.

Entén que aquí s'ha parlat poc d'educació, i que és essencial ja que del seu èxit depèn el futur de la ciutat perquè és la principal palanca de canvi social; i subratlla que la formació professional és essencial en aquesta transformació qualitativa de la ciutat, i lamenta que se n'hagi fet tan poc esment. Igualment, afegeix els camps de ciència i de la recerca i remarca que és bàsica una bona gestió d'aquests àmbits.

Finalment, posa de manifest que allò que els fa proveïdors de millora de la qualitat de vida és l'àmbit de l'atenció a les persones i, en aquest sentit, fa notar que aquest ajuntament encara té molta feina a fer i molts reptes per endavant, i que no només depenen del pressupost que s'hi destini, sinó que comporta també una qüestió d'inspiració i de lideratge, i també de consensos, i sobretot d'establir una compromís ferm amb la ciutadania, i posar l'interès general al centre de les polítiques municipals.

La Sra. ALCALDESSA comença la seva segona intervenció referint-se a un aspecte que ha sortit en totes les intervencions sense excepció, i que és el que fa referència a l'habitatge. Assegura que ja hi comptava, i confirma que el govern comparteix que es tracta d'un tema central, el principal repte de la ciutat; i així ho consideraven abans d'arribar a l'alcaldia de la ciutat, i ho continuen mantenint.

Així, afirma que el govern és el primer que és conscient que cal fer molt més, atès que durant dècades només s'ha estat alimentant l'especulació. Admet que és ben lògic que els grups de l'oposició els acusin de no fer prou i que els demanin de fer molt més, però diu que no estan disposats a acceptar lliçons d'algunes formacions en aquest terreny.

Posa en valor que hi ha membres del govern que s'han parit la cara per defensar el dret a l'habitatge, i que han passat anys arriscant-se, fins i tot personalment, posant el cos per aturar centenars de desnonaments, i per exigir a les administracions que complissin. I després d'aquest recorregut previ, han accedit al govern d'aquest ajuntament amb la voluntat de fer el màxim possible.

Reconeix que voldrien fer molt més en aquest àmbit, però assegura que fan el màxim possible i així continuaran.

Concreta que els qui durant dècades han governat a les administracions del país i de l'estat, com són el PSC o CiU, amb totes les competències al seu abast en matèria d'habitatge, els han deixat un 1% d'habitatge de lloguer, ben lluny del 15%, 20% o 30% que durant dècades s'ha fet en altres ciutats europees.

Remarca, però, que un dels principals problemes de la ciutat són els preus dels lloguers, els desnonaments per impagament d'aquesta renda, i la durada dels contractes d'arrendament; i destaca que l'origen d'aquesta situació els ha de fer remuntar al Decret Boyer, ministre del govern del PSOE, que va desregular completament el mercat de lloguer; i després el govern del PP va aprofundir en les polítiques de desregulació, conjuntament amb els seus socis habituals al Congrés fins fa poc, CiU, i legislant a favor dels desnonaments exprés amb el

vistiplau del PSC. A tot això, diu que cal afegir-hi la desregulació de la LAU per part del govern del PP, reduint a només tres anys els contractes, donant barra lliure a grans especuladors internacionals, que paguen zero impostos per especular amb els edificis de la ciutat. Considera que cal parlar de qui ha alimentat la bombolla, malgrat els moviments que ho denunciaven i que alertaven de la vulneració dels drets de la ciutadania; de qui ha donat carta blanca a les entitats financeres i les ha rescatat amb milers de milions d'euros; i pregunta als grups Demòcrata, del PSC i el PP si es donen per al·ludits.

Entén que se n'haurien de sentir, atès que han participat de les polítiques de bombolla immobiliària, el preu de les quals l'està pagant la ciutat, i que aquest govern ha intentat corregir amb les escasses competències que té en aquest àmbit. I remarca que el pitjor de tot és que a dia d'avui aquestes polítiques es continuen mantenint, i Ciutadans s'hi suma. Així, al Congrés dels Diputats avalen al partit corrupte que està governant, i que ha reduït d'un 70% el pressupost de les polítiques d'habitatge; i afegeix que el PDeCAT continua accelerant el desnonament exprés de la mà de Ciutadans i del PP al Congrés.

Confirma que el govern municipal, en comptes de reduir el pressupost en polítiques d'habitatge, l'ha multiplicat per quatre; han creat una unitat contra l'exclusió residencial; han aturat, evitat o mediat en més de dos mil casos de desnonament, i afirma que en volen aturar molts més. Afegeix que han recuperat la construcció d'habitatge públic, que estava sota mínims. En aquest sentit, posa en relleu que mobilitzar una maquinària com la de l'ajuntament de Barcelona no és gens senzill, i assenyala que els terminis de construcció amb què s'han trobat eren de vuit anys, és a dir, amb l'horitzó de dos mandats, i han posat la voluntat de reduir aquests terminis.

Manifesta que es comprometen, malgrat l'estructura que han trobat muntada, que tindran iniciats o en projecte 4.400 habitatges al final del mandat, que suposen 66 noves promocions; i aprofita per assenyalar que la Generalitat, fins ara governada pel PDeCAT i ERC, només ha fet cinc promocions a tota Catalunya. Continua dient que durant l'anterior mandat es van adquirir 170 habitatges a preus inferiors als de mercat, mentre que en només dos anys aquest govern n'ha adquirit 500; compara, quant a les cessions de pisos de grans tenidors, que l'anterior mandat se'n van produir 14, i actualment ja en porten 250. Fa avinent que per cada cent euros que destina aquest ajuntament a polítiques d'habitatge, la Generalitat en destina vint-i-tres i l'estat deu.

Concreta que el 2017 s'han aconseguit a Barcelona, entre cessió, construcció i mediació, 873 habitatges de lloguer, i la Generalitat, en el mateix període, n'ha aportat 13, tot i que és qui té la competència principal en polítiques d'habitatge. Confirma, doncs, que aquest ajuntament està suplint la Generalitat i l'estat pel que fa a polítiques d'habitatge.

Entrant en el terreny de les polítiques adreçades a les persones sense llar, que també han sortit en les intervencions dels grups d'ERC i del PP, precisa que Barcelona hi destina 35 milions d'euros, i la

Generalitat 100.000 euros, i fa avinent que això provoca que diversos municipis de Catalunya, atès que no reben res de la Generalitat per acarar aquest fenomen, enviïn aquestes persones sense llar a Barcelona.

Entén, doncs, que potser fóra hora que els concedissin les competències i els pressupostos i, confirma, que aquest ajuntament ja farà tota la política d'habitatge.

Pregunta a les formacions d'aquesta cambra que governen en altres ajuntaments i altres administracions si poden posar l'exemple d'algun ajuntament que destini més pressupost i faci més polítiques d'habitatge que el de Barcelona.

Confirma, doncs, que continuen treballant en aquest àmbit, i diu que confia que en un assumpte tant important com és l'habitatge, tothom sigui constructiu.

Fa referència a què en la sessió ordinària del Ple que tindrà lloc a continuació parlaran del pacte pel lloguer, que està regulat exclusivament per una llei estatal, la LAU, i adverteix que cal regular la durada dels contractes i limitar els increments abusius, i diu que confia que avui tots els grups subscriuran aquest pacte.

El Sr. TRIAS felicita l'Alcaldessa per les seves dots d'actriu i per explicar les coses pervertint absolutament la realitat.

Observa que quan no sap com replicar ho fa ficant-se amb els grups municipals, en els mandats passats, i certament hi ha qui pot veure-hi molts errors. Puntualitza, però, que el grup de CiU només ha governat quatre anys a la ciutat, mentre que el PSC, amb ICV-EUiA, ho ha fet la resta de mandats d'ençà del 1979; i reconeix que ha fet coses molt ben fetes, però també d'errònies.

Posa de manifest que d'allò que estan parlant és de la situació de la ciutat a dia d'avui i de l'acció de l'actual govern, en cap cas d'allò que es va fer fa vint anys; i diu que lamenta haver de qualificar aquesta acció com un desastre. Remarca, en aquest sentit, que ha estat demanant a bastament a l'Alcaldessa que li expliqués quin és el seu model de ciutat; quines són les seves polítiques, per exemple, en cultura, ja que assegura que estan ben desorientats; o si tenen intenció d'aplicar realment el Pla d'habitatge, i confirma que els continuen donant suport en això. I insisteix a recordar que arran de l'operació Bansa van obtenir dos-cents milions d'euros per emprar-los en habitatge.

Quant a la funerària pública que proclama el govern que vol fer, considera que és ben fàcil a partir de rescatar el que es va vendre, que qualifica d'escàndol, i que provoca una desorientació profunda entre la ciutadania.

La Sra. MEJÍAS observa que en el torn de resposta la supèrbia de l'Alcaldessa s'ha vist desbordada per la seva desesperació. Creu que està totalment desesperada perquè no sap com amagar que coses que va prometre no les pot complir; i addueix que, probablement, aquí rau el seu error, en prometre allò que no podia complir, especialment perquè els ajuntaments no ho poden tot.

Comenta que preparant aquest debat s'ha repassat el programa electoral de Barcelona en Comú, en el qual prometien la creació d'una taula en què hi asseurien, no només els representants municipals, sinó també els bancs i els responsables dels fons d'inversió per evitar abusos en el terreny de l'habitatge i que, a més, se'ls reclamaria que complissin amb les seves obligacions, i pregunta a l'Alcaldessa per què no s'ha fet.

En aquest sentit, recorda que al Raval hi ha 228 pisos buits, la majoria dels quals són propietat de bancs, i altres municipals i, per tant, responsabilitat d'aquest ajuntament. Retreu al govern que permeti que aquests pisos estiguin abandonats i, per tant, que pateixen ocupacions. Assegura que el seu grup està disposat a emprar totes les eines jurídiques per acabar amb les ocupacions, ja que consideren que són una autèntica injustícia, d'entrada, perquè vulneren el dret a la propietat de moltes famílies vulnerables; i, en segon lloc, perquè limiten el dret d'accés a l'habitatge protegit de lloguer social.

Recorda que en el programa de Barcelona en Comú també s'hi prometia la construcció de quatre mil habitatges públics, i que amb tota probabilitat no arribaran ni a mil; i posa en relleu que, atès que no arriben ni de lluny a la xifra promesa, se'ls acut de posar en marxa una promoció d'habitatge prefabricat, que dubta que tinguin les condicions de qualitat necessària.

El Sr. BOSCH entén que en el recital de meravelles que els ha fet l'Alcaldessa hi ha afirmacions que no són acceptables ni de bon tros. Així, quan explica tot allò que el govern ha fet amb el Pla de barris, esmenta la transformació del cinema Pere IV al Poblenou, que de fet ha aixecat moltes crítiques entre el veïnat perquè s'ha convertit en una subseu del Districte, esmerçant-hi deu milions d'euros, en un barri on hi ha finques amb problemes molt greus d'aluminosi, i d'accessibilitat als pisos per a la gent gran.

Afegeix que quan parla de la funerària pública a fi d'abaratir els costos dels enterraments, l'Alcaldessa ho donava un com fet tot i que li recorda que s'havia de votar en el Ple del mes passat, i avui novament, però, de moment, el més calent és a l'aigüera.

Diu que el principal problema que constaten en aquest mandat, però, és que el canvi de model que proclamava el govern en començar no s'està complint; no s'està complint en el cas del transport públic, i que un bon projecte com el de la connexió del tramvia acabi en un publireportatge de telepredicador; o que el canvi de model del turisme es quedi en un anunci que sembla fet a mida d'Airbnb. I afegeix que la mateixa Alcaldessa reconeix, pel que fa a l'habitatge, que no estan complint amb les xifres, que no arriben ni a la quarta part del que es van comprometre a fer i, per tant, es pot qualificar de fracàs com una casa el Pla d'Habitatge i les promeses al respecte.

I atès aquest estat de coses, retreu a l'Alcaldessa que vingui a donar la culpa als altres, en comptes de reconèixer que no estan fent la feina, que no estan impulsant el canvi que prometien; i que quan les funcions d'Alcaldessa li van grosses, es torni a posar la samarreta d'activista.

El Sr. COLLBONI considera que el crèdit que li pogués quedar a la Sra. Alcaldessa pel que fa a l'habitatge se l'ha polit avui. Observa que fins no fa massa podia parlar com una activista de la PAH reconeguda per tothom; però li recorda que avui és l'alcalde de Barcelona, una ciutat que funciona i que té pressupost, i que té 59.600 ciutadans en llista d'espera per accedir a un habitatge, mentre que a dia d'avui aquest govern només ha promogut 180 habitatges, i que amb prou feines n'haurà fet sis-cents en acabar el mandat, xifra que torna a comparar amb els quatre mil del mandat de l'alcalde Hereu en un govern de coalició amb ICV-EUiA.

Assenyala que, de no haver estat pels prejudicis ideològics de l'actual govern, ara en tindrien mil; 270 a Glòries, a Vallcarca, a les Casernes de Sant Andreu. Retreu aquests prejudicis ideològics al govern, que pretenia canviar-ho tot al·legant que els qui els havien precedit no havien sabut fer res bé, però el temps ha demostrat que qui no ha fet res és el govern actual.

Demana a l'Alcaldessa una mica més d'humilitat per reconèixer el gran fracàs del seu mandat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ posa de manifest que la gran promesa electoral de Barcelona en Comú, l'habitatge, s'ha revelat com el pitjor dels seus fracassos de la seva gestió de govern, i que ha acarat amb gran gesticulació i cap solució.

Per tant, li suggereix que tregui de l'armari la disfressa groga, que es posi la samarreta verda i es miri al mirall, i s'adonarà que l'Alcaldessa no hi és.

La Sra. ALCALDESSA tanca els torns d'intervenció remarcant que havia demanat als grups que li posessin l'exemple d'algun municipi o administració que destinés més pressupost que Barcelona a les polítiques d'habitatge, i que encara ho espera.

Confirma que recull els guants llançats en positiu, com ara el del Sr. Trias, que ha expressat la voluntat de continuar parlant del salari mínim de ciutat; o la CUP, que plantejava el tema de la bretxa salarial i de la precarietat laboral en general, cosa que preocupa al govern i que vol continuar treballant-hi conjuntament; o el Sr. Ardanuy en parlar de la fiscalitat verda.

Assegura que tenen tota la intenció i la voluntat de continuar parlant de tot això, convençuts que la ciutat necessita acords i pactes per fer molt més del que s'està fent. Tanmateix, considera que cal reconèixer que ara mateix Barcelona, ho diuen rànquings i classificacions absolutament independents, és líder a l'estat en inversió social, en polítiques de transparència, en l'oferta pública, o a tota Europa és líder en la lluita contra la pobresa energètica.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les onze hores i vint minuts.